

РЕШЕНИЕ

№ 2929

гр. София, 28.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 14.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **2082** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Ю. В. Х. от [населено място], чрез адв. К., срещу решение № 112 от 28.01.2016г. на началника на Националната служба за охрана, с което е отказано предоставянето на достъп до обществена информация на жалбоподателя по т.2-5 от заявление вх. № 54/13.01.2016г., а по т.6 от същото заявление е посочено, че срокът за приемане на правилата за работа на комисията по чл. 23 от ЗНСО не е изтекъл. Предмет на настоящото производство е отказът по т. 2, 4-6 от заявлението.

В жалбата се твърди, че мотивите и основанията за назначаването на охрана не са класифицирана информация, тъй като правните основания за това са посочени в Закона за Националната служба за охрана. Не представлява такава информация и решението на комисията по чл. 23 от ЗНСО за промяна на охраната на г-н М. и на коя дата е станало това. Публично е оповестено, че охраната е снета. Обществена е информацията и за основанията, на които е станало това, които също са посочени в ЗНСО. Що се отнася до отговора на въпроса по какви правила работи към момента комисията по чл. 23 от ЗНСО, такъв изобщо липсва. Освен това защитата на класифицираната информация, представляваща служебна тайна е за не повече от 6 мес. Данни за приложение на по-дълъг срок не са посочени. Поради това се иска отмяна на обжалвания отказ по т. 2, 4-6 от заявление с вх. № 54/13.01.2016г. и да се задължи ответника да предостави достъп до поисканата информация.

Ответната страна – редовно призована, чрез процесуалния си представител изразява становище от 26.02.2016г. за неоснователност на жалбата, тъй като исканата

информация представлява класифицирана такава по смисъла на чл. 28 от ЗЗКИ и осигуряването на достъп до нея не е по реда на ЗДОИ. Поради това НСО не може да разгласява информация за субекти на застрашеност, степен на застрашеност, вид, обхват и времетраене на охраната, изменение и прекратяването ѝ. Поради това данни за фактическите основания не могат да бъдат предоставени. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения се излагат м писмена защита по съществуващото на спора.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 13.01.2016г. жалбоподателят е поискал ответникът да му предостави информация какви са мотивите и основанията за назначаване на охрана на Л. М., взимано ли е решение от комисията по новоприетия ЗНСО по чл. 23 за промяна в охраната на Л. М. и на коя дата е станало това, какви са били основанията за това; по какви правила работи към момента комисията по чл. 23 от ЗНСО. С процесното решение в частта относно посочената информация е постановен отказ на основание чл. 37, ал.1, т.1, чл.7, ал.1 от ЗДОИ във връзка с чл. 28, ал.3 от ЗЗКИ и т.9 от Списъка на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в организационната единица НСО, утвърден със заповед № 1776/30.10.2015г. на началника на НСО. Относно последното искане липсват мотиви за постановени отказ като е посочено само, че не е изтекъл срока за приемане на ППЗНСО. От т.9 на приложения Списък на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в организационната единица НСО става ясно, че такава представлява обобщената информация, свързана с решенията на комисията по чл. 23 от ЗНСО, ако не подлежат на класификация като държавна тайна.

При така установените факти, съдът стига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от адресат на акта, чийто права и законни интереси се засягат с него. Съобщение за оспореното решение е получено на 01.02.2016г., а жалбата е подадена на 15.02.2016г. Следователно същата е допустима, а разгледана по същество – частично основателна по следните съображения:

Правото на всеки български гражданин да търси информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Р Б.. То е предоставено на всички, като ограничаването му се извършва само в случаи, когато информацията представлява държавна или друга защитена от закона тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ, или се засягат чужди права - ал. 2 на чл. 41 от Конституцията.

Това конституционно защитено право на всеки да търси и получава информация е регламентирано и в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "всеки гражданин на Република Б. има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация". Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Информацията относно предоставената от държавата охрана на определени лица и редът, по който се взимат решение за предоставянето ѝ, безспорно представлява обществена информация.

За приложението на ЗДОИ от съществено е значение е дефинирането на понятието "обществена информация" и кои са задължените субекти да я предоставят. Законодателят общо посочва в [чл. 3 от ЗДОИ](#), че това са държавни органи и органи на местно самоуправление. Предвид [чл. 15, ал. 1 от ЗДОИ](#) без съмнение тук попада изпълнителната власт, част от която е и НСО съгласно чл.5 от ЗНСО. Именно в НСО се създава или съхранява исканата информация видно от чл. 23 от ЗНСО.

Съгласно [чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗДОИ](#) всеки гражданин и юридическо лице имат право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В случая, по отношение на описаната в т.2, 4-5 от заявлението информация е отказан достъп. Според [чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ](#) основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2. /ограничаване на достъпа до служебна информация/.

По т.2 от заявлението, видно от справка, приложена към решение на началника на НСО № 112/28.01.2016г., решение за назначаване на охрана на Л. М. е взето на 24.10.2013г. Към тази дата не е действащ нито ЗНСО, нито Списъка на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в организационната единица НСО, утвърден със заповед № 1776/30.10.2015г. на началника на НСО. Следователно отказът от предоставяне на информация за мотивите и основанията за назначаване на охраната му към 24.10.2013г. не би могъл да се обоснове с правни основания, несъществували към онзи момент. На второ място, съгласно чл.5, т.1 от действащия Правилника за устройството и дейността на Националната служба за охрана при президента на Република Б., е предвидена възможност при повишена степен на застрашеност и на основание решение на комисия да се осигури охрана и специализиран транспорт на народни представители. Съгласно чл.22 от този правилник Националната служба за охрана ползва информация от Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Националната разузнавателна служба, Националната следствена служба и други източници с цел определяне степента на застрашеност и обезпечаване сигурността на лицата по чл. 5. В самия правилник липсва класификация на информацията относно степента на застрашеност. Същата не попада и в приложение № 1 на ЗЗКИ относно Списъка на категориите информация, подлежаща на класификация като държавна тайна. По делото няма данни тази информация да е била и служебна тайна по смисъла на чл. 28, ал.3 от ЗЗКИ, тъй като липсва класифицирането ѝ като такава със закон по смисъла на чл.26, ал.2 от ЗЗКИ, както и обявяването ѝ в списък на категориите информация служебна тайна за сферата на дейност на НСО по смисъла на чл. 26, ал.3 от ЗЗКИ. На трето място, дори да се приеме, че към 24.10.2013г. същата е била служебна тайна, то съгласно нормата на [чл. 34, ал. 1 от ЗЗКИ](#) информацията, класифицирана като служебна тайна се защитава със срок от 6 месеца, считано от датата на създаването ѝ. В случая тя е създадена с решение за назначаване на охрана на Л. М. от 24.10.2013г., а предоставянето ѝ е поискано със заявление от 13.01.2016 г., следователно предоставянето ѝ е допустимо.

По т.4 от заявлението е постановен отказ от предоставяне на информация взимано ли е решение от комисията по чл. 23 от ЗНСО за промяна в охраната на Л. М. и на коя дата е станало това, защото решенията на комисията са служебна тайна.

Постановеният отказ е незаконосъобразен, тъй като по т.4 от заявлението не се съдържа искане за предоставяне на информация за съдържанието на решението на комисията по чл. 23 от ЗНСО, а само дали има такова и от кога е. Исканата информация не представлява служебна тайна, тъй като не представлява обобщена информация, свързана с решенията на комисията по чл. 23 от ЗНСО, а само такава за наличието или не на определено конкретно решение и датата на неговото издаване.

По т.5 от заявлението съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че заявлението касае само предоставяне на информация за правните основания за снемане на охраната. Още повече, че правното основание за назначаване или снемане на охрана е само едно – наличие или липса на конкретна застрашеност на лицето. Поради това правилно ответникът е възприел искането като такова за предоставяне на информация за фактическите основания за снемане на охраната и правилно е отказал предоставянето ѝ на цитираните в решението основания. Същата касае данни, които се определят с решение на комисия по чл. 23 от ЗНСО, и представлява служебна тайна по смисъла на т.9 от Списъка на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в организационната единица НСО, утвърден със заповед № 1776/30.10.2015г. на началника на НСО. Публично известно е, че в медиите се коментира снемане на охраната на Л. М. през декември 2015г., т.е. ако това е така, към момента не е изтекъл и бмес. срок съгласно чл. 34, ал.1 от ЗЗКИ за защита на исканата информация. След изтичането му за жалбоподателя не съществува пречка да поиска отново предоставяне на тази информация поради наличие на нов факт.

По т.6 от заявлението в процесното решение не се съдържат никакви мотиви. Изложените в справката към решението са изцяло неотнормирани към искането, тъй като се позовават на бъдещ период, а не исканата информация към момента. Поради това исканата информация по тази точка следва да бъде предоставена като се посочат приложимите правила към момента, а ако такива липсват – това да се укаже изрично като се посочи дали за всеки конкретен случай се определят такива.

С оглед изложеното жалбата е основателна в частта относно постановеният отказ по т. 2, 4 и 6 от заявление вх. № 54/13.01.2016г. и следва да се уважи, като се върне преписката на ответника, който да я процедира при спазване на посочените по-горе указания. Постановеният отказ по т.5 от заявление вх. № 54/13.01.2016г. следва да бъде потвърден като законосъобразен, а жалбата в тази част – отхвърлена. При направено искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова следва да му бъде присъдено пропорционално на отхвърлената част от жалбата в размер на 75лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

1.ОТМЕНЯ, по жалба на Ю. В. Х. от [населено място], чрез адв. К., решение № 112 от 28.01.2016г. на началника на НСО, в което е обективизиран отказ да се предостави достъп до обществена информация по т. 2, 4 и 6 от заявление № 54 от 13.01.2016г.

ВРЪЩА административната преписка на началника на НСО и задължава същия да предостави исканата обществена информация по т.2, 4 и 6 от заявление № 54 от 13.01.2016г. на Ю. В. Х. при спазване на задължителните указания на съда в мотивите на решението.

2. ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. В. Х. от [населено място], чрез адв. К., срещу решение № 112 от 28.01.2016г. на началника на НСО, в което е обективиран отказ да се предостави достъп до обществена информация по т. 5 от заявление № 54 от 13.01.2016г.

3. ОСЪЖДА Ю. В. Х. от [населено място] да заплати на Националната служба за охрана юрисконсултско възнаграждение в размер на 75лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14- дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: